

ԲԱՆԱՍՏԵՂՄԱԿԱՆ

ԱՆՑՆՈՂ ՕՐԵՐԸ

Ինձ կը թըւի տակաւին,
Օրօրոցիս վրայ հակ
Երկու աչքեր արցունքոտ,
Որ զիս դիտեն հեռուէն:
Կ'երկարի թելն օրերուն,
Առէջ առէջ, հիւսք առ հիւսք
Անհուն կամուրջ մահերու:

Պատանութեան արեւին,
Ճառագայթներն առաջին
Հին ծիւնապատ լեռներէն.
Յետոյ մըլուշ ու արին,
Ամէն աչքի մէջ արցունք,
Ճամբայ, համբայ, համբանք
Կարաւաններ, մութ ու սուգ:
Շուրթեր կըզպտած անաղօթք,
Ու նայուածքները տարտամ
Վըրան անհուն մահերու:

Օտարութեան ջուրերուն,
Պատանութիւնն իմ վրտիտ
Աւազներուն անկայեան
Կըտոր կըտոր ու տըրտում:
Բայց աչքերուս դէմն է միշտ
Դէմքեր անուշ կըցկըտուր
Լիճին վըրայ արեւնի:

Անցնող օրեր իմ կեանքիս,
Նորէն դարձէք դուք ինձի,
Ու բերէք ինձ անցեալիս
Արեւն անծրեն ըղծալի,
Հրայրքն հողին հայրենի,
Ռանդն ու կարօտն երբեմնի
Որոնք օր մը իմս եղան:

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎՐԴ.

ԷԾՆ ԳԶԵԳ

Հետեւեալ անակուն տաղը ընդօրինակած
ենք Ս. Արթուրոյ Ձեռագրասան Թ. 2009
գրչագրին: Բաւական շու յորդգիրով գրուած
Դանձգիրք-Տաղարան մըն հ ա ա, որուն գրիչը,
եղև ու թուականը յայտնի չեն:

ԽՐԱՏԱԿԱՆ ԲԱՆ ՍԻՐՈՅ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՆ

Երատ մը տամ սիրով քեզ
Թէ միտդ առնուս ու պահես
Սիրել զընկեր տամ ես քեզ
Որ զքեզ առնէ պարզերես:

Իմայ զի դու աման ես
Շնորհաց ասպընճական ես
Սիրով խոնարհ պահէ զքեզ
Որ զքեզ առնէ պարզերես:

Յիշեայ զի մահացու ես
Մեռնիս և ի հող մտանես
Աստէնս դու հար արայ քեզ
Որ անդ լինիս պարզերես:

Թէ քան զՀաբէլ արդար ես
Ընտիր եւ երկիւղած ես
Պատարագ մատուցող ես
Թէ սէր չունիս դատարկ ես:

Թէ քան զՆոյ ընտիր ես
Եւ տապանակ շինեալ ես
Տուն Աստուծոյ կազմեալ ես
Թէ սէր չունիս դատարկ ես:

Թէ իբրեւ Աբրահամ ես
ԶԱստուած հիւր ընկալեալ ես
Ըզճէրըն կերակրեալ ես
Թէ սէր չունիս դատարկ ես:

Թէ քան զՄովսէս պահաւղ ես
Ընտիր սուրբ մարգարէ ես
Հետ Աստուծոյ խօսեալ ես
Թէ սէր չունիս դատարկ ես:

Թէ քան սուրբ Եղիա ես
Մարմնով երկինք ելեալ ես
Ընտիր եւ երկիւղած ես
Թէ սէր չունիս դատարկ ես:

Թէ իբրեւ ըզՅունան ես
Ի փոր կիտին կացեալ ես
Ի Նինուէ քարոզեալ ես
Թէ սէր չունիս դատարկ ես: